σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων; ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης
 οὐδὲ Διὸς πτήξας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον;
τοιγάρ, ἰδού, τὸν πρόσθε λάλον προὔθηκεν ἰδέσθαι
 δεῖγμα θρασυστομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

XCVII

ἤν τι πάθω, Κλεόβουλε, — τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
 βαλλόμενος κεῖμαι, — λείψανον ἐν σποδιῇ,
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
 κάλπιν ἐπιγράψας "δῶρον Ἔρως Ἀίδῃ".

XCVIII

λευκανθὴς Κλεόβουλος, ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
 Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος, οἱ γὰρ Ἔρωτες
 πλέξαι κἀκ λευκοῦ φασί με καὶ μέλανος.

XCIX

ἠγρεύθην ⟨ὁ⟩ πρόσθεν ἐγώ ποτε τοῖς δυσέρωσι
 κώμοις ἠιθέων πολλάκις ἐγγελάσας·
καί μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἔρως προθύροισι, Μυΐσκε,
 στῆσεν ἐπιγράψας "σκῦλ' ἀπὸ Σωφροσύνης".

C

ἁβρούς, ναὶ τὸν Ἔρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος
 ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος.